

INTERACTION

Víděň, MuseumsQuartier, Quartier 21, KulturKontakt Austria Piroshka, 5. 10. – 3. 11.

Posluchači katedry fotografie FAMU – Pavla Kranlová, Tomáš Dittrich a Jiří Ernest – dostali příležitost představit své práce ve Vídni, na výstavě, jejímž tématem je hledání vlastní identity a konfrontace tvůrce s prostředím, v němž se pohybuje. Vystavená díla charakterizuje subjektivní pohled a často také romantizující forma, která nemá spekulativní podobu jako ona část současného umění, jež se snaží překonat modernistické i postmoderní mýty.

Nejméně romantizujícími se zdají být koláže Pavly Kranlové, které se zabývají mimo jiné i řešením výtvarné formy. Analytická jsou díla Jiřího Ernesta, přestože jsou velmi subjektivní. Rovněž Dittrichovy snímky vznikají především na základě subjektivních pocitů, ať už se jedná o fotografickou instalaci nebo video.

Pavla Kranlová (1978) experimentuje s výtvarnou formou již řadu let. Mezi její nejzdařilejší práce patří soubor Vitráže, který je na výstavě prezentován jako instalace počítačově kolážovaných fotografií, doplněná skleněnými objekty. Kranlová zkoumá přírodní struktury a jejich řád. Za nejzajímavější považují tu část autorčiny práce, v níž zkoumá podstatu přírodních struktur.

Jiří Ernest (1973) do Vídne přivezl vzájemně se doplňující soubory: Moje skutečnost a Proměny. Oba charakterizuje střídmá, skromná forma prezentace – jedná se o sérii malých fotografií vystavených v řadě. V cyklu Moje skutečnost se Jiří Ernest zabývá existenciálními situacemi. Práce je poslední fází procesu hledání, při němž přes konfrontaci starých fotografií s novými došel až k nejjednodušší formě fotografických pohledů skrz okna, jež mají především symbolický význam. Zároveň lze tuto sérii považovat za jednu z možných podob postkonceptuální fotografie. Opakující se motiv vede k formě analytického zkoumání. To se ještě pregnatněji projevuje v souboru Proměny (2004), který vznikl během Ernestovy stáže ve Francii. Jedná se o časově limitovanou sérii pohledů skrz okna, jež pro autora znamenaly spojení s vnějším světem: „Každé ráno, když jsem se probudil, byl pohled skrz okno prvním pohledem dne. Velké okno mého obyčejného příbytku. A tak jsem začal fotografovat, zaznamenávat každý den, který proběhl za oknem.“ Finální výběr fotografií se nepodřizuje pouze konceptu, ale je rovněž určován vizuál-

ní podobou cyklu. Tím se práce liší od původních děl konceptualistů. Tomu odpovídá i expresivní až romantizující forma jednotlivých fotografií, která, zdá se, je součástí Ernestova rukopisu.

Video a instalace Tomáše Dittricha (1979) představují třetí pol výstavy. Dittrich na jedné straně pracuje s romantizujícími prvky, na straně druhé používá postupy, jež mohou zřejmě nejlépe vystihnout podstatu současného dění. Video Love a TV se formou krátkých záběrů dostávají až na pomezí reality a snu. Love je intimní příběh o vztazích dvou lidí – jedná se zároveň o autorreflexivní výpověď. Pravidelný rytmus, připomínající tep srdce, odměřuje délku sekvencí – záběrů, které lze jen stěží v tak krátkém časovém úseku uchopit. Jejich vjem odpovídá perifernímu vidění a navozuje pocit bdění. Podobně TV je velmi subjektivní reakcí na odlišné prostředí sídliště. Dittrich zpracovává toto téma osobitým způsobem. Nesnaží se pouze vytvářet příběh, ale se zaujetím mapuje existenciální situace: „pohled z okna na stovky obrazovek, které blikají, z nichž se valí tisíce informací, které není lidský mozek schopen zpracovávat“. Přestože je tato

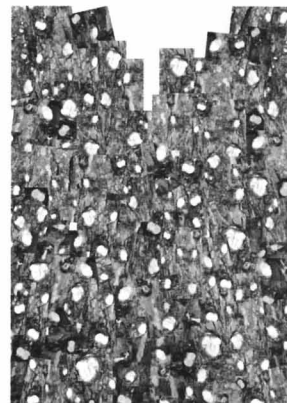

Tomáš Dittrich, Love, 2004, video, 00:01:27. Foto archiv redakce (3x)

práce především kritickou reflexí, nalézám v ní prvky okouzlení. Totéž platí i o fotografické instalaci Prolnutí, která volně doplňuje video Love. Jedná se o fotografie muže a ženy, které – umístěny proti sobě – symbolicky propojují spleť drátů nebo trubiček.

Výstava přináší především osobitá svědectví, jež dovoluje konfrontovat mimo domácí scénu.

Štěpán Grygar

Pavla Kranlová, Vitráže, 2003, barevný tisk, koláž, papír, 60 x 47 cm

Jiří Ernest, Grenoble, z cyklu Proměny, 2004, černobílá fotografie, 13 x 18 cm

FOTOGRAFIE

Studenti FAMU vystavují ve Vídni

VÍDEŇ - Ve vídeňském uměleckém komplexu Museumsquartier představují své snímky, instalace a videa tři posluchači katedry fotografie pražské FAMU - Pavla Kranlová, Tomáš Dittrich a Jiří Ernest. Pavla Kranlová (nar. 1978) experimentuje ve fotografii s výtvarnou formou. Její soubor Vitráže je prezentován jako instalace počítačově kolážovaných fotografií, doplněná skleněnými objekty. Dvě série malých fotografií, variujících též motiv, vystavuje ve Vídni Jiří Ernest (1973).

Tomáš Dittrich (1979) je tu zastoupen dvěma videy a fotografickou instalací Prolnutí, v níž jsou fotografie muže a ženy propojeny spleť drátů a trubiček. Výstava Interaction potrvá do 3. listopadu.

kul